

ကြိမ်

ကျောက်တလားတောင် သံချိုင်း

ဒဿန လက်ဆောင်

မိမိဘဝကို

အပြစ်တင်နေလျှင် လက်မှတ် ဝယ်ပြီးမှ

ရထား မှားစီးလာသည် နှင့် တူပါလိမ့်မည်။

အဖြေရှာလိုလျှင် လျှို့ဝှက်ချက်ထဲမှာ သာ ရှာပါ။

အဖြေက လျှို့ဝှက်ချက်ထဲမှာ သာ ရှိပါတယ်။

အချစ်ရှာ လိုလျှင်တော့ နှလုံးသားထဲမှာ သာ ရှာဖွေပါ။

အခြား နေရာမှာ မတွေ့နိုင်ပါဘူး။

သေခြင်း တရားကို လူအတော် များများက

ကြောက်ရွံ့လေ့ ရှိကြတယ်။

တကယ်တော့ သေခြင်းတရား ဆိုတာ

မျှော်လင့်ခြင်းများ ရဲ့

ပြတင်းပေါက် တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။

သင့်စိတ်ထဲမှာ သူတစ်ပါး အကြောင်းတွေချည်း

တွေးမနေပါနဲ့ ။

ထိုအချိန် အခိုက်အတန့်မှာ လုပ်သင့်တာ လုပ်နေခြင်းက

သင့်အတွက် ပိုမို အကျိုးရရှိစေပါတယ်။

အသိပညာ မကြွယ်ဝသေးသော

ကလေးငယ် အချို့တို့ မှာ

အမှောင်ရိပ်ကို ကြောက်ရွံ့ကြသည် ။

အသိပညာရှိသော လူကြီးအချို့ကတော့

အလင်းရောင် ကြောက်တတ်ကြသည် ။

ကောင်းသော ဆောင်ရွက်မှုများ ပြုလုပ်နေသူ

အချို့မှာ လည်း မကောင်းမှု အနည်းငယ် ရှိနိုင်ပါတယ်။

အားလုံး ကောင်းသည် ဟု ပြောလျှင်တော့

မကောင်းမှု အားလုံးကို ကျူးလွန်ရာ ရောက်ပါတယ်။

ကံကြမ္မာသည် လူ့ဘဝ၏ လွတ်လပ်ခွင့်များကို

ပိတ်လှောင်ထား၍ မရနိုင်ပေ။

စိတ်ဆန္ဒ၏ အကျဉ်းသား ဖြစ်လျှင်တော့
လွတ်မြောက်နိုင်ရန် ခက်ခဲလှပေသည်။

မျက်ရည်စက်များ သည် ခံစားမှုအတွက်
ပေတံများ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

မျက်ရည်မကျဘဲ ငိုကြွေးခြင်းကတော့ အတိုင်းအဆ
မရှိတော့သော ခံစားမှုမျိုးပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ပင်လယ်ပြင် ငြိမ်သက်အောင်
စွမ်းဆောင်ရတာ ခက်ပါတယ်။
မီးတောင် ပေါက်ကွဲခြင်းကိုလည်း
တားဆီးလို့ မရနိုင်ပါဘူး။
အချစ်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ဖို့ ကတော့
အားလုံးထက် ပိုမို ခက်ခဲလှပါတယ်။

အချစ်ကို တန်ဖိုးထားခြင်းသည်
ကြည်နူးခြင်းကို ဖြစ်စေပါတယ်။
အချစ်ကို မထိမဲ့မြင် ပြုလျှင်တော့
ကြီးစွာသော ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံရတတ်ပါတယ်။

လူတစ်ယောက် စိတ်ကို သိလိုလျှင်
သူ့အကြောင်းကို မမေးပါနှင့်
အခြား တစ်ယောက် အကြောင်းကိုသာ
ပြောခိုင်းကြည့်ပါ။
သူ့အကြောင်းကို သိရပါလိမ့်မယ်။

ယောက်ျား တစ်ယောက် အချစ်သည်
ဘဝနှင့် မသက်ဆိုင်ဟု ယူဆထားလျှင်
တစ်ချိန်ကျလျှင် လူနှစ်ယောက်၏ ဘဝကို
တာဝန်ယူရသူ တစ်ယောက် ဖြစ်လာတတ်ပါသည် ။

ဤဝတ္ထုတွင် ပါဝင်သော အခန်းများ

- (၁) မိစ္ဆာဘဝဖြင့် လူစားလဲ ခံရသူ
- (၂) မိစ္ဆာအချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြခြင်း

- (၃) အသက်ဖြင့် ရင်းကာ ဝမ်းစာ ရှာဖွေကြသူများ
- (၄) ထူးဆန်းသည့် ကျောက်တလားတောင်
- (၅) အမှောင်ထဲမှ ဖုတ်ကောင်များ
- (၆) ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရသော မိန်းကလေး
- (၇) ဝိညာဉ် လောကသားတို့ နေရာ
- (၈) ဖုတ်ဝင်သော အလောင်းနှင့် ဇီဝစိုးကျိန်စာ
- (၉) စာမရီနှင့် ထူးဆန်းသော လက်ဆောင်
- (၁၀) အန္တရာယ် ခံတွင်းသို့ အဝင်
- (၁၁) ပျောက်ဆုံးသွားသော ပုလဲနက်
- (၁၂) မိစ္ဆာစက်ကွင်း သေမင်း အန္တရာယ်
- (၁၃) အချစ်မရှိသော နေရာမှ ချစ်သူ
- (၁၄) ကတ္တူလှေ တစ်စင်း ရရှိခြင်း
- (၁၅) မကောင်းမှုကံ ကိုယ့်ထံ ပြန်ရသောသူ
- (၁၆) လှိုင်းမျက်နှာပြင် ဘဝလမ်း

မိစ္ဆာဘဝဖြင့် လူစားလဲ ခံရသူ

လောက၌ ထူးခြား ဆန်းကြယ်လှသော အကြောင်းများက ကမ္ဘာ
တစ်လွှား နေရာ အနှံ့အပြား၌ ရှိနေကြလေသည်။ ။

ထူးခြား ဆန်းကြယ်သော အကြောင်းအရာ များ ထဲတွင် အံ့ဩစရာ၊
ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ တို့ မှာ အများ ဆုံး ပါဝင် ကြပေသည်။ ။

ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ တို့ မှာ ရှေးကတည်းက ရှိခဲ့ကြသည်။ ။

လူအချင်းချင်း ကြောက်ရွံ့ကြရသည်။ ။

လူက တိရစ္ဆာန်ကို ကြောက်ရွံ့ကြရသည်။ ။

သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ် တို့ ကို ကြောက်ရွံ့ကြရသည်။ ။

ထို့ထက် သရဲ၊ သဘက်၊ ဘီလူးစသော မိစ္ဆာများ ၊ ဝိညာဉ် လောက
သား၊ ပြိတ္တာ ဘုံသားတို့ ကို ကြောက်ရွံ့ ကြရသည်။ ။

အပါယ်လေးဘုံ ရှိသော အနက်မှာ တိရစ္ဆာန် ဘုံနှင့် ပြိတ္တာ ဘုံတို့ မှ
လူ့ဘုံနှင့် အနီးစပ်ဆုံး ရှိနေသောကြောင့် အချို့ လူတွေ ကြားထဲမှာ ပင်
ရှိနေကြသည်။ ။ ရောနှော နေထိုင်ကြသည်။ ။

အချို့လည်း လူတို့ ကို အနှောင့်အယှက် ပေးကြ၏။

အချို့လည်း လွတ်ကင်းရာမှာ နေကြသည်။ ။

ပြိတ္တာ လောကသား တို့ သည် အကြောင်းတစ်ခု ရှိမှ သာ လူတို့ အ
နီးသို့ ချဉ်းကပ် လာကြလေ့ ရှိသည်။ ။

ထိုအခါ မြင်တွေ့ ရသည် လည်း ရှိသည် လည်း ရှိသည်။ ။ မမြင်ရသ

ည်လည်း ရှိသည်။ ။

ပရလောကသား တို့ သည် သွင်ပြင် ပုံသဏ္ဌာန် မတင့်တယ် ကြလေရာ မြင်ရသူများက ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့မှု ဖြစ်ကြရသည်။ ။

ရှေးအခါကတော့ တစ္ဆေသရဲ အပါအဝင် ပြိတ္တာ ဘုံသားတို့ ကို ‘ပေတော’ ဟု ခေါ်ဝေါ်ရေးသားကြသည်။ ။

‘တသ္မိစသရီရေ ပေတော အဓိဝတ္တော ဟောတိ’ ဟု ရေးသား ဖော်ပြရာ ရှေးဆရာတော်ကြီး များက ‘ပေတော’ ဆိုသော စာကို ‘ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ’ ဟု ပြန်ဆိုတော် မူခဲ့ကြသည်။ ။

ပေတောကို အဓိပ္ပာယ် ပြန်ဆိုရာတွင် အဓိပ္ပာယ် နှစ်မျိုး ရှိသည်။ ။

ပေတောကို ပြိတ္တာ တစ္ဆေဟု ပြန်သော အဓိပ္ပာယ်က တစ်မျိုး၊ နောက်တစ်မျိုးက လူ့ဘုံဘဝမှ ဝိညာဉ်ချုပ်ငြိမ်း၊ ခန္ဓာသိမ်းကာ ကွယ်လွန်သွား သူတို့ ကိုလည်း ‘ပေတော’ ဟု အဓိပ္ပာယ် ပေးထားသေးသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ကွယ်လွန်ပြီးသူအတွက် ရည်စူးကာ လှူဒါန်းသော အလှူတို့ တွင် ...

သက်ပျောက် ဆွမ်းသွတ် အလှူ

သရဏဂုံတင် အလှူ

မြေကျ ဆွမ်းသွတ် အလှူ

ရက်လည် ဆွမ်းသွတ် အလှူ

လလည်ပတ် ဆွမ်းသွတ်၊ နှစ်ပတ်လည် ဆွမ်းသွတ် အလှူတို့ ကို ရည်စူး ပြုလုပ်သောအခါ ဆရာတော်များက ...

‘ပေတာနံ ကာလင်္ဂတာနံ’ အတည်မကျ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်း

သွား ကွယ်လွန်ပြီးသော သူကို ရည်စူး၍ ဟူသော စကားကို ထည့်သွင်း
ဟောပြော ကြရပေသည်။ ။

ပေတော၊ ပေတ အမျိုးအနွယ်တွင် ပါဝင်သော ပြိတ္တာတို့ မှာ ...

တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ သဘက်၊ မှ င်စာ၊ မြေဖုတ်၊ ကျတ်၊ ဖုတ်၊ ဥစ္စာစောင့်၊ ဘီ
လူး၊ ရုက္ခစိုး စသည် တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ ။

တစ္ဆေ ဟူသော ဝေါဟာရမှာ တဇ္ဇေတိ၊ ပါဠိမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်ပြီး ‘ခြောက်လှန့်တတ်ခြင်း’ ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ် ရလေသည်။ ။ ပရလောက
သို့ ရောက်ကြရပြီဆိုလျှင် ဖန်ဆင်းထားသော ရုပ်သွင်ကို ဖယ်လိုက်လျှင်
မတင့်မတယ် ကြောက်မက်ဖွယ် အဆင်းသာ ရှိကြသည်။ ။

လူတို့ လောကသား တို့ သည် တွေ့မြင်ရလျှင် ကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းသော ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ရှိကြသူများ သာ ဖြစ်ကြလေသည်။ ။

ပြိတ္တာဘုံဘဝသို့ ရောက်သောအခါ အစာရေစာ ဝလင့်အောင် စား
သောက်ရခြင်း မရှိဘဲ ငတ်နေရသောကြောင့် အသွေးအသားတို့ မရှိ
တော့ဘဲ အရိုးစု ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ကြရခြင်း
ဖြစ်သည်။ ။

နာနာဘာဝ ဟူသည် မှာ အမြဲတမ်း ဆာလောင် မွတ်သိပ်နေမှု၊
ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စရာ ရုပ်ဆင်း သဏ္ဌာန် ရှိနေမှုတို့ ဖြစ်ပေါ် နေ
တတ်ကြသော်လည်း အချို့ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေများမှာ ကမ္မဇိဒ္ဓိ ကြီးမားသဖြင့်
အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်း ပြနိုင်သော တန်ခိုး အာနိသင် ရှိကြလေသည်။ ။

သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ...

-အိမ်သဏ္ဌာန်၊ ကျောင်းသဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း၊

-လူသဏ္ဌာန်၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုး သဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း၊

-ထူးထူးဆန်းဆန်း အဖြစ်ဆန်း အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း

စသည် တို့ ကို ပြုလုပ် ပြနိုင်သောကြောင့် လူများက သူတို့ ကို ‘နာ နာဘာဝများ’ ဟူ၍ လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ။

ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေတို့ သည် လူ့လောကနှင့် တစ်စပ်တည်း နေထိုင်သူများ ဖြစ်သည်။ ။

သို့ဖြစ်၍ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေတို့ သည် လင်နေသားမွေး အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စများကို လူတို့ ကဲ့သို့ပင် ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်။ ။

ပြိတ္တာ၊ ပြိတ္တာချင်း အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ သားသမီး မွေးဖွားခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်နိုင် ကြသကဲ့သို့ ပြိတ္တာတို့ သည် လူသားများ နှင့်ပင် အိမ် ထောင် ပြုနိုင်ကြသည်။ ။ သားသမီး မွေးဖွားနိုင်ကြသည်။ ။

သို့သော် ပြိတ္တာတို့ ၏ မူရင်း ရုပ်ဆင်း သဏ္ဌာန်သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ ။

ယင်းသို့ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေတို့ သည် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန် ရှိသောကြောင့် သူတို့ သေဆုံးသောအခါ သူတို့ ၏ ရုပ်ကြွင်းကို အရှိအရှိအတိုင်း၊ မူလ ရုပ်ဆင်း သဏ္ဌာန်အတိုင်း ကျန်ရစ်အောင် မထားရှိခဲ့ကြပေ။ ။

သေဆုံးသည့် ရုပ်ကြွင်းများကို သားတိရစ္ဆာန်၊ ပိုးမွှားစသော အကောင်တစ်မျိုးမျိုးတို့ ၏ အသွင်သဏ္ဌာန် အဖြစ် ပြောင်းလဲကာ ထားရစ်ခဲ့ကြသည်။ ။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မိလိန္ဒ မင်းကြီးက အရှင်နာဂသိန်အား မေးလျှောက် ခဲ့ဖူးပေရာ အရှင်နာဂသိန်က ရှင်းလင်းစွာ ဖြေကြားခဲ့သည်။ ။

"မင်းကြီး ... သေကုန်သော တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာတို့ ၏ ကိုယ်ကောင်ကို
တွေ့မြင်ရ၏။ ထိုတစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာတို့ ၏ အပုပ်နံ့သည် လည်း လှိုင်၏။
မင်းကြီး ... သေကုန်သော တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာတို့ ၏ ကိုယ်ကောင်ကို ...

-ပိုးကောင် အသွင်ဖြင့်လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

-ပေါက်ဖတ် အသွင်ဖြင့်လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

-ခြပုန်း အသွင်ဖြင့်လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

-ပိုးနှံကောင် အသွင်ဖြင့်လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

-ကင်းခြေများ အသွင်ဖြင့်လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

-ငှက် အသွင်ဖြင့်လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

-သမင် အသွင်ဖြင့်လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

ဤသို့ သားတိရစ္ဆာန်၊ ပိုးမွှားစသော အကောင် အမျိုးမျိုးတို့ ၏ အသွင်
သဏ္ဌာန် အဖြစ်ဖြင့်သာ တွေ့မြင်ကြ ရကုန်သည် "

ဖော်ပြပါ ဖြေကြားချက်တွင် ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေတို့ သေဆုံးသည့်အခါ
ရုပ်ကြွင်း ခန္ဓာ ထားခဲ့တတ်သည့် အကြောင်း စုံလင်စွာ ပါရှိနေပေပြီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များ သည် အလှူဒါနပြုခြင်း၊ ဘုရား ဝတ်ပြုခြင်း ပြီး
ဆုံးသည့် အခါတွင် "ယမရာဇဿစ၊ ငရဲသနင်း ယမမင်းကြီးအား
လည်းကောင်း ..." ဟူ၍ ရေစက်ချရာတွင် အမျှ ပေးဝေ တတ်ကြသည် ။

ထို့ကြောင့် ငရဲဘုံသည် ယမမင်းကြီး၏ ပိုင်နက်၊ ယမမင်းကြီး
အုပ်ချုပ်ရာ ဘုံဌာန ဖြစ်ကြောင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိရှိနေကြပေ
သည် ။

ယမမင်းကြီးသည် ငရဲဘုံကိုသာ ပိုင်ဆိုင် အုပ်ချုပ်သည် မဟုတ်ပေ။

ပြိတ္တာဘုံကိုလည်း ပိုင်ဆိုင် အုပ်ချုပ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ပြိတ္တာတို့ သည် ယမမင်းကြီး ပိုင်နက် အတွင်း၌ နေထိုင် နေကြ ရသူများ ဖြစ်သည်။ ။

ငရဲဘုံကို ယမမင်းကြီး ပိုင်နက်၊ ယမမင်းကြီး အုပ်ချုပ်ကြောင်းကို သိရှိသူ များကြသော်လည်း ပြိတ္တာဘုံကို ယမမင်းကြီး၏ ပိုင်နက်၊ ယမမင်းကြီး၏ အုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့် ရှိကြောင်းကို သိရှိသူ နည်းပါးကြသည်။ ။

ယင်း ယမမင်းကြီးသည် ငရဲသူ၊ ငရဲသား၊ သတ္တဝါများ အပေါ်၌ အလွန် သနားကြင်နာ ကရုဏာ ကြီးမားသူ ဖြစ်ပေသည်။ ။

ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယံ စသော ဘုံများမှာ ဆင်းရဲခြင်း အတိဖြင့် ပြီးသော နေရာမျိုး ဖြစ်သည်။ ။

ယခု လူ့ဘဝ ရောက်နေကြသူ၊ တိရစ္ဆာန် ဘုံဘဝ ရောက်နေကြသူ တို့ မှာ အပါယ်လေးဘုံနှင့် ကင်းသူ အတော်ပင် နည်းပါးကြ ပါလိမ့်မည်။ ။

ဘဝပေါင်း များစွာတို့ ကို ဖြတ်သန်း လာခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ရာ ထိုနေရာ များ သို့ အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်အောင် ရောက်ခဲ့ကြရပြီး ဖြစ်သည်။ ။

လူ့ဘဝမှ တိရစ္ဆာန်ဘဝ၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝမှ လူ့ဘဝသို့ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ရောက်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ ။

ကံအကြောင်းကြောင့် လူ့ဘဝသို့ တစ်ခေါက် ပြန်လာခွင့် ရသော်လည်း တိရစ္ဆာန်ဘဝမှ ကံကြွေး ကံစတို့ မကုန်သဖြင့် ခြေထောက် လေးချောင်းပါသူ၊ ခြေထောက်ပေါင်း များစွာပါသူ၊ ဦးခေါင်းမှာ ချုံပါသူ၊ တိရစ္ဆာန် မျက်နှာ၊ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်နှင့် တူသောသူ၊ ဘီလူး မျက်နှာ၊ သရဲ

သဘက် မျက်နှာဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ခြေလက်အင်္ဂါ မစုံလင်ပါဘဲ
မွေးဖွားလာသူတို့ ကို တွေ့မြင်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည် ။ လူ့ဘဝ ပြန်ရ
သော်လည်း သတိမရ၊

ဒီကိုယ်နဲ့ ဒီခန္ဓာကို အသုံးချရမည်ဟု သဘောထားကာ အစွမ်းကုန်
ဆိုးမိုက် နေလျှင်တော့ နောက်တစ်ဘဝတွင် အဓိပ္ပာယ် လေးဘုံမှ လွဲပြီး
အခြား နေရာသို့ မရောက်သည် ကတော့ အသေအချာပင် ဖြစ်၏။

အပါယ်လေးဘုံသို့ ရောက်ခဲ့ ရသော်လည်း ဘဝခြားပြီး လူ့လောက
ပြန်ရောက်လာသဖြင့် ထိုအကြောင်းများကို မသိတော့ပြီ။ သို့သော် ထို
ဘုံဘဝမှာ ရှိနေသေး သူများကတော့ လူတို့ ကို သတိပေး နေကြသည် ။

တိရစ္ဆာန်တို့ ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ ကို သတိထား ကြည့်လျှင် တွေ့မြင်
နိုင်သည် ။

ပရလောကသား များ နှင့် ပြိတ္တာတို့ ကို သတိပြုပြီး ကြည့်ပါက သိ
နိုင်ပေသည် ။

ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများ ၊ အဖြစ်အပျက်
တို့ ကို နိဒါန်းပျိုးသည့် အနေဖြင့် သာဓက ပြကာ ရေးသား ဖော်ပြ ပါ
ဦးမည်။

အသက် သေဆုံးသွားသော ရုပ်ခန္ဓာကို ‘အလောင်းကောင်’ ဟု သာ
ခေါ်သည် ။

သေပြီးမှ ပြန်ထလာသူကိုတော့ ‘ဖုတ်ကောင်’ ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည် ။

ဖုတ်ကောင်ဟု ပြောလိုက်သည် နှင့် ကြောက်စရာ ကောင်းသော ပုံပ
န်းသဏ္ဌာန်မျိုး ရှိသည့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသော အလောင်းကော
င်များ ထလာသည် ကို မြင်ကြရမည်သာ ဖြစ်သည် ။

ဖုတ်ကောင် ဟူသော ဝေါဟာရကပင် သူတို့ ကို ကြောက်လန့် စေရုံမက အန္တရာယ် ပေးနိုင်သော မကောင်းဆိုးဝါး အဖြစ် လက်ခံထားကြသည်။ ။ ဖုတ်ကောင်တိုင်းတော့ လူကို အန္တရာယ် ပေးကြသည် တော့ မဟုတ်ပေ။

အချို့ ဖုတ်ကောင်များကတော့ လူကို အန္တရာယ် ပေးသော်လည်း အချို့ဖုတ်ကောင် များကတော့ လူကို အန္တရာယ် မပြုကြရုံမကဘဲ လူများကိုပင် ကူညီစောင့်ရှောက် ပေးတတ်ကြသေးသည်။ ။

သေဆုံးသွားပြီး ဖုတ်ဝင်နေသော ဘဝဖြင့် သားမယားတို့ ကို သုံးနှစ် သုံးမိုး လုပ်ကျွေးသော ဖုတ်ကောင်များ ၊ ဖုတ်ကောင် ဘဝ ရောက်မှ ဘုရင် အမှုတော်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်သော ရဲမက် ဖုတ်ကောင်များ ၊ ဖုတ်ကောင် ဘဝရောက်မှ သူကြီးဘဝ ရောက်ပြီး နှစ်အတော် ကြာအောင် ရပ်ရွာကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သော ဖုတ်သူကြီး စသည် တို့ မှာ အသက် သေဆုံးပြီး ဖုတ်ကောင်ဘဝ ရောက်နေသော်လည်း လူတို့ ကို အန္တရာယ် မပေးကြရုံ မကဘဲ ကူညီ စောင့်ရှောက် ပေးခဲ့ကြကြောင်း မှတ်တမ်းများ ၊ သာဓကများ ရှိခဲ့လေသည်။ ။

ယခု ရေးသားမည့် သာဓက တစ်ခုမှာ ဖုတ်ကောင် ဘဝ ရောက်နေပြီးမှ မိသားစုကို အန္တရာယ် ပေးမည့် အခြား ဖုတ်ကောင်ကို ဖယ်ရှားရင်းမှ ထပ်မံ သေဆုံးရသော ဖုတ်ကောင် တစ်ကောင်၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ။

ရှေးနှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် လောက်က ကျွန်းညိုကြီး နယ်ဘက်တွင် အမဲလိုက်ပြီး မိသားစုကို လုပ်ကျွေးနေသော မုဆိုးတစ်ယောက် ရှိသည်။ ။ ထိုမုဆိုး အမည်မှာ မဲကျော်ဖြစ်ပြီး သူ့မိန်းမမှာ မိညိုဖြစ်သည်။ ။

အိမ်ထောင်ကျတာ ကြာပြီ ဖြစ်သော်လည်း သားသမီး တစ်ယောက်

မျှ မထွန်းကား သောကြောင့် နှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိလေသည်။ ။

မဲကျော်က တောထဲဝင်၍ အမဲလိုက်ကာ ရလာသော အမဲသား၊ ငါး တို့ ကို မိညိုက ရပ်ရွာသို့ လှည့်လည် ရောင်းချကာ အသက်မွေးကြသည် ။

သူတို့ နေသော တဲမှာ ဘုရားစင် မရှိ၊ နတ်စင် မရှိပေ။

အိမ်ပေါ်မှာ ဆားနယ်ထားသော အသားများ ၊ ကျပ်တင်ထားသော အသားတွဲများ နှင့် တိရစ္ဆာန် ဦးခေါင်းများ သာ ရှိသည်။ ။

အိမ်အောက် တစ်ဝိုက်မှာ လည်း ရလာသော သားကောင်များကို ခုတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးထားသဖြင့် သွေးညှီနံ့များ လှိုင်နေသည်။ ။

တဲပေါ်တွင် သူတို့ လင်မယား နှစ်ယောက် နေပြီး တဲအောက်မှာ တော့ အမဲလိုက်ရာတွင် အားကိုးရသော အမဲလိုက် ခွေးကြီး သုံးလေး ကောင် ရှိသည်။ ။ တွေ့သမျှ ကိုက်သတ်လေ့ ရှိသဖြင့် ကြိုးချည် ထားရသည်။ ။

တောထဲမှ အမဲကောင် ရလာလျှင် အိမ်နှင့် မနီးမဝေးမှာ ဖျက်သည်။ ။ ရောင်းတန်တာ ရောင်း၊ စားတန်တာစား၊ ခွေးကျွေးတန်တာ ကျွေးဖြင့် အသုံးမလိုသော အရွတ်များ ၊ အရိုးများကိုတော့ တဲနှင့် မနီးမဝေး တော စပ်နားမှာ သွားပုံ ပေးထားသည်။ ။

ထိုသို့ ပုံပေးထားခြင်း မှာ လည်း အကြောင်း ရှိသည်။ ။

ညအချိန် ရောက်လာလျှင် တောထဲမှာ ရှိသော သရဲ၊ သဘက်များ ထွက် လာပြီး လုယက် စားသောက်ကြသည်။ ။

ညအချိန် ရောက်ပြီး ဆူဆူညံညံ အသံများ ကြားရပြီး တဲပေါက်မှ ထွက်ကြည့်ပါက အမှောင်ရိပ်ထဲမှာ လုယက် စားသောက်နေသော သရဲ၊

သဘက်တို့ ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ ။

သရဲ၊ သဘက်များ ရောက်လာပါက ကြိုးချည်ထားသော အမဲလိုက်
ခွေးတို့ က စူးစူးဝါးဝါး ဟောင်ကြသည်။ ။

ထိုအခါ မဲကျော်က မာန်မဲလေသည်။ ။

"ဟဲ့ကောင်တွေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် ဟောင်နေတာလဲ၊ သူတို့ ဘာ
သာ လာစားတာ စားပေစေပေါ့၊ နားညီးတယ်၊ မဟောင်ကြနဲ့။ "

ဟု မာန်မဲလိုက်လျှင်တော့ ခွေးဟောင်သံများ တိတ်သွားကြသည်။ ။

တစ်ခါကတော့ အစာမရသော သရဲတစ်ကောင်က အိမ်နံဘေးအထိ
ရောက် လာပြီး အစာ လာတောင်းသည်။ ။

"ငါ့ကို အစာကျွေးပါ၊ ငါ့အတွက် အစာပေးပါ"

ထိုသို့ လာတောင်းနေသံ ကြားရသဖြင့် အိပ်ပျော်နေသော မဲကျော် ပြ
န်နိုးလာသည်။ ။

"အချိန်မတော် ဘယ်ကောင် အစာ လာတောင်း နေတာလဲ"

ဟု ဒေါသဖြစ်ပြီး ထကြည့်သောအခါ တဲနှင့် မနီးမဝေးမှာ ရပ်နေ
သော သရဲတစ်ကောင်ကို လှမ်းမြင်ရလေသည်။ ။

ထိုသို့ မြင်ရတော့မှ သဘောပေါက် သွားသည်။ ။

"ငါ့ကို အစာကျွေးပါ"

အသံနက်ကြီးဖြင့် တောင်းနေပြန်သည်။ ။

"အေး ... အေး ... စားရမယ်၊ ခဏလေး စောင့်"

ဟု လှမ်းပြောပြီး အိမ်အောက်သို့ ဆင်းသွားပြီး ကြိုးချည်ထားသော

ခွေးသုံးကောင်ကို ကြိုးဖြေ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ ။

ခွေးများက အစာ တောင်းနေသော သရဲ ရှိရာသို့ ပြေးသွားရာ သရဲလည်း ထွက်ပြေး လေတော့သည်။ ။

သည် တော့မှ ကောင်းစွာ အိပ်ရ လေတော့သည်။ ။

နောက်တစ်ရက်တွင် တောထဲတွင် သားကောင် တစ်ကောင် နောက်သို့ လိုက်သွားရင်းနှင့် တောနက်ထဲ ရောက်သွား လေတော့သည်။ ။ သူသည် တောနက်ထဲတွင် သားကောင်ကို မရဘဲ မျက်စိ လည်နေတော့သည်။ ။

ညနေပိုင်း အချိန် ရောက်သောအခါ တောထဲမှာ မှောင် လာလေသည်။ ။

လေပြင်းများ တိုက်ကာ မိုးတဖွဲဖွဲ ရွာချ လာလေသည်။ ။

ထိုအချိန် ရောက်တော့မှ တစ်နေကုန် သားကောင် နောက်သို့ လိုက်နေကြသော အမဲလိုက် ခွေးကြီး သုံးကောင်တို့ မှာ မဲကျော် အနီးသို့ ပြန်ရောက် လာကြလေသည်။ ။

အမဲလိုက် ခွေးသုံးကောင် တို့ မှာ လူကို တွေ့လျှင် သော်လည်းကောင်း၊ သားကောင်ကို တွေ့လျှင်သော် လည်းကောင်း၊ ငရဲခွေးကြီးများ ကဲ့သို့ သဲကြီးမဲကြီး ရှိနေတတ်ကြ သော်လည်း ...

ယခုတော့ တစ်စုံတစ်ခုကို ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့နေ သကဲ့သို့ တအိအီနှင့် ညည်းညူရင်း မဲကျော် အနီးသို့ တိုးဝှေ့ နေကြလေသည်။ ။

"ဒီခွေးတွေ ဘာမြင်လို့ ဒီလောက် ကြောက်လန့် နေကြတာလဲ၊ တောကောင် အနံ့ ရလို့ များ လား။"

ဟု တွေးတောနေစဉ် တောထဲမှ တောတိုးလာသော အသံအချို့ကို ကြားရလေသည်။ ။

မဲကျော်က လက်ထဲမှာ ဓားတစ်လက်ကို ကိုင်ထားရင်းနှင့် အသံ ကြားရာ ဘက်သို့ မကြောက်မရွံ့ လှမ်းကြည့်နေသည်။ ။

ထိုအချိန်တွင် မိုးက ပိုများ လာသောကြောင့် တောရိပ်များ ဖြင့် ပို မှောင်လာသည်။ ။

ပထမတော့ အသံကြားရာ ဘက်မှ သစ်ပင် သစ်ကိုင်းများ လှုပ်နေသ ည် ကို အရင် မြင်ရသည်။ ။

ထို့နောက်မှာ သစ်ပင်များကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဖယ်ရှားပြီး ထွက် လာသော သဘက်နှင့်တူသော မကောင်းဆိုးဝါးကို မြင်ရသည်။ ။ အရပ် အမောင်းက သစ်ပင်ဖျားလောက် မြင့်သည်။ ။

ကိုယ်လုံးကလည်း အမွေးရှည်များ ဖုံးနေသည်။ ။

မျက်နှာကလည်း ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ခက်ထန် ကြမ်းတမ်းလေသည်။ ။

မဲကျော်သည် တောထဲ၌ တစ်ယောက်တည်း သွားလာနေသူ ဖြစ်ရာ သရဲ၊ သဘက်များ နှင့် မကြာခဏ တွေ့ကြုံဖူးသော်လည်း ကြောက်ရွံ့ ခြင်း မရှိပေ။ ။

ထို့ပြင် ညစဉ်လိုလို တဲအနီး၌ ပစ်ထားသော အမဲရိုးများကို လာရော က် စားသောက်နေသော သရဲ၊ သဘက်များကို တွေ့မြင်နေကျမို့ အထူး အဆန်း မဖြစ်တော့ပေ။ ။

သို့သော်လည်း ယခု မြင်တွေ့နေရသော သဘက်ကြီးမှာ ပိုပြီး ကြော က်ဖို့ ကောင်းသော ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့် တအံ့တဩ ဖြစ်

နေမိသည်။ ။

ထိုသဘက်ကြီးက ခြေလှမ်းကြဲကြီးဖြင့် ရှေ့သို့ တိုး လာပြီးနောက် အနီးရောက်တော့ ရပ်လိုက်သည်။ ။

နီရဲနေသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် သူ့ကို ငဲ့ကြည့်နေသည်။ ။

ခါတိုင်း သရဲ၊ သဘက် တွေ့လျှင် သဲကြီးမဲကြီး ဟောင်ကာ ဝိုင်းကိုက် လေ့ ရှိသော အမဲလိုက် ခွေးသုံးကောင်တို့ မှာ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ဝိုင်း ကိုက်ဖို့ နေနေသာ ဟောင်ပင် မဟောင်ဝံ့ကြဘဲ မဲကျော် ခြေထောက် ကြားမှာ ဝင်တိုးနေကြလေသည်။ ။

"ငါ့ကို ဘာအတွက် နှောင့်ယှက်တာလဲ"

မဲကျော်က လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ။

"နှောင့်ယှက်မလို့ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို သတ်ရအောင် လာတာ"

"ငါ့ကို ဘာကြောင့် သတ်မှာ လဲ"

"ငါအစာ လာတောင်းတာကို ခွေးတွေနဲ့ ရှူးတိုက်ပေးတယ်၊ ငါ့ပိုင်နက် မဟုတ်တော့ ထွက်ပြေးရတယ်၊ အခု မင်း ငါ့ပိုင်နက်ထဲ ရောက်နေပြီ"

"မင်းက ဘာလဲ"

"တောပိုင်ကြီးပဲ"

ထိုအခါမှ မဲကျော်မှာ များစွာ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွား မိလေသည်။ ။

တခြား ပရလောက သားများ ထက် ကွင်းပိုင်၊ တောပိုင်၊ ချောင်းပိုင် စသော နေရာတစ်ခုကို အပိုင်စား ရထားသော ပရလောကသား များနှင့် သရဲ၊ သဘက်များကို မထိမဲ့မြင် ပြုလုပ်၍ မရပေ။ ပြုလုပ်မိပါက

ဘေးအန္တရာယ် ဆိုးဖြင့် တွေ့ပြီး သေကြရသည် သာ ဖြစ်သည် ။

"တောင်းပန်ပါတယ်၊ တောပိုင်ကြီးရယ်၊ မသိလို့ လုပ်ခဲ့မိပါတယ်"

မရတော့ပေ။ ပရလောက သားများ အတွက် အမှား၊ အမှန် နှစ်မျိုး သာ ရှိပြီး အခြားဘာမှ ဆင်ခြေပေး၍ မရပေ။

"မင်းကတော့ သေရမှာ ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းကိုယ်စား မင်းမိန်းမကို လုပ် ကိုင်ပေးမဲ့ တခြား တစ်ယောက်ကို ငါပို့ပေးလိုက်မယ်"

ဟု ပြောဆိုပြီးနောက် မဲကျော်အား သတ်ဖြတ် ပစ် လိုက်လေသည် ။

ထို့နောက် နေရာ၌ မှာ ပင် ပျောက်ကွယ် သွားလေသည် ။

မိုးတဖွဲဖွဲ အောက်မှာ အသက်မဲ့နေပြီ ဖြစ်သော မဲကျော် အလောင်း ကတော့ ဇက်ကျိုးကျကာ ငြိမ်သက်စွာ ကျန်ခဲ့လေသည် ။ ခွေးသုံး ကောင် ကတော့ သခင်အနားမှ မခွာကြဘဲ တအီအီနှင့် အော်နေကြလေ သည် ။

အချိန်ကလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် မှောင်စ ပျိုးလာချေပြီ။ အတန်ကြာ သောအခါ သစ်ချုံများ ကြား၌ ငြိမ်သက်နေသော မဲကျောင်း အလောင်းမှာ သတိပြန် ရလာသကဲ့သို့ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လှုပ်လာ၏။ နောက်တော့ မျက်လုံး ပြန်ပွင့်လာသည် ။

နေရာမှ ပြန်ထလာသည် ။

တောပိုင်ကြီးက ဇက်ချိုးပြီး သတ်သွားသဖြင့် ဇက်က နောက်ပြန် လည်နေသည် ကို သူ့လက်နှင့်သူ ဦးခေါင်းကို ပြန်တည့်လိုက်ရာ လူကောင်း တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ပြန်ဖြစ်သွားသည် ။

ထို့နောက် ခွေးသုံးကောင်ကို ခေါ်ကာ နေရာမှ ထွက်သွား လေတော့

သည် ။

တောထဲမှာ တော့ အမှောင်ရိပ်များက ပိုများ လာပြီး မိုးက ပိုသည်း
လာချေပြီ။
